

1/2018

Zpravodaj

obcí Chomutice, Chomutičky, Obora

Vážení občané,

před několika málo dny nám začal nový rok. Rok plný očekávání i vzpomínek. Naším přáním je, abychom i v tomto roce společně pokračovali ve zlepšování vzhledu obce, aby mezi občany panovaly přátelské vztahy, vzájemná tolerance a úcta. Máme spoustu plánů a uvidíme, zda se nám alespoň část podaří realizovat. Za každou pomoc či radu budeme vděční.

Nyní nám dovoluňte ohlednutí za druhým pololetím minulého roku.

Starosta obce svolal celkem 9 veřejných zasedání zastupitelstva obce. Zápisy jsou k nahlédnutí v kanceláři obecního úřadu. Usnesení, rozpočet, další důležité informace a fotografie z akcí jsou zveřejněny na webových stránkách obce.

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

opět se nacházíme na prahu nového roku, a tak mi dovoluňte, abych Vám nejen jménem svým, ale i všech zastupitelů obce, popřál do roku 2018 pevné zdraví, mnoho štěstí a osobní spokojenosti i rodinné pohody.

Dovolte mi, abych Vás krátce seznámil s děním v obci za uplynulé pololetí. Druhé pololetí roku 2017 bylo ve znamení výstavby i rekonstrukcí staveb již stojících. Pokud si ještě vzpomínáte, v minulém zpravodaji jsem Vás informoval o tom, že bychom chtěli realizovat výstavbu nové mateřské školy, která by měla vyrůst v areálu základní školy a bude již splňovat všechny hygienické a bezpečnostní normy a předpisy.

Tato zpráva již není pro většinu z Vás novinkou a kdo sleduje dění v naší obci, tomu jistě neunikla informace, že nová mateřská škola byla dostavěna a slavnostně otevřena 11. ledna a široká veřejnost měla možnost shlédnout vnitřní prostory a vybavení nové školky v sobotu 13. ledna.

Mateřská škola má kapacitu 42 míst a měla by plně pokrýt požadavky všech místních rodičů s malými dětmi, ale i rodičů z okolních spádových obcí. Jednalo se pochopitelně o velkou investiční akci, kterou by obec nedokázala sama financovat, proto jsme ke konci dubna 2017 podali žádost o dotaci ve výši 90% celkových uznatelných nákladů. Naše žádost byla přijata a kladně vyhodnocena a od té chvíle již nic nebránilo její realizaci.

Nyní bych ještě uvedl několik informací týkajících se výstavby nové mateřské školy. Školka byla navržena jako dřevostavba o jednom nadzemním podlaží o zastavěné ploše 360 m², užitná plocha stavby je 324 m². Půdorysně je navržena symetricky ve tvaru písmene H. Maximální rozměry jsou 30 x 13 metrů. V objektu jsou navrženy dvě nezávislé vyučovací třídy (oddělení) s kapacitou 2 x 21 žáků.

Součástí objektu mateřské školy je i zahradní domek, který se nachází v oploceném prostoru za školkou. Školka je klimatizovaná a je vytápěna tepelnými čerpadly. Splňuje třídu B energetické náročnosti budov – což je bráno jako velmi úsporná. Celková cena stavby je 10.945.193,- Kč a cena vnitřního a venkovního vybavení je 869.147,- Kč.

Jak jsem již na slavnostním otevření nové mateřské školy řekl, nestává se jistě každý den ani každý rok, abychom mohli přestříhnout pásku a slavnostně tak zahájit provoz nové budovy občanské vybavenosti.

Pokud si dobře vzpomínám, tak naposledy to bylo slavnostní otevření Nákupního střediska budovaného ještě v takzvané akci „Z“ a to je již více než 25 let.

Naším přáním je, aby školka dobře sloužila všem dětem a ještě mnoha dalším generacím, které po nich přijdou a jsme velmi rádi, že jsme u slavnostního otevření a zahájení jejího provozu mohli být.

V průběhu letních prázdnin jsme si naplánovali další stavební akci, kterou byla kompletní rekonstrukce WC v základní škole. Věděli jsme, že termín pro rekonstrukci je velmi krátký a proto jsme s realizací příliš neotáleli. Bourací práce začaly ihned po ukončení školního roku a stavební dělníci zde pracovali velmi usilovně i přes víkendy, aby se rekonstrukce WC stihla do zahájení nového školního roku. Jsme velmi rádi, že se vše včas podařilo dokončit a výsledkem jsou zcela nové záchody pro chlapce a děvčata v 1. a 2. nadzemním podlaží naší základní školy, za které se již opravdu nemusíme stydět. Celkové náklady na rekonstrukci WC byly ve výši 1.639.386,- Kč a tuto částku jsme vyčlenili z obecního rozpočtu, neboť na takovéto nutné rekonstrukce občanské vybavenosti se zatím dotační programy nevypisují, což je určitě velká škoda.

Začátkem roku jsme rovněž zažádali o dotaci na opravu hřbitovní zdi a rekonstrukci hasičské zbrojnice. Na obě akce je poskytována dotace ve výši 70%

uznatelných nákladů a jedná se o dotační program Ministerstva zemědělství – Do plánu oprav jsme také zařadili opravu hřbitovní zdi, na jejíž opravu jsme získali dotaci z Ministerstva zemědělství z programu „Údržba a obnova kulturních a venkovských prvků“. Oprava probíhala během letních měsíců a celková částka za opravu byla ve výši 180.000,- Kč, z toho dotace činila 70%, tj. 126.000,- Kč.

V průběhu letních měsíců byla zaměstnanci obce rovněž provedena oprava oplocení „parčíku“ před farou. Stará rozpadající se podezdívka plotu (který již řadu let neexistuje) byla nahrazena novou s vyzděnými sloupky pro oplocení, které je právě ve výrobě. Na jaře bychom chtěli toto místo odpočinku dokončit, provést terénní úpravy s posezením, aby toto místo mohlo dále sloužit veřejnosti, především cykloturistům, kteří se zde mohou zastavit, odpočinout a přečíst si zajímavosti z historie naší obce.

Zdeněk Rajm

Kultura a sport, život v obci v minulém období

V sobotu 24. září nám sice počasí nepřálo, ale to nás neodradilo a drakiádu i soutěž ve vaření gulášů jsme si užili. Sedm soutěžních družstev uvařilo vynikající guláše a bylo velice obtížné vybrat vítěze. Také draci i přes déšť létali a děti zvládly i jízdu na koloběžkách. Všem musíme poděkovat, že to v tom špatném deštivém počasí vydrželi.

Krásné počasí, 96 natěšených závodníků, skvěle připravené trasy i občerstvení, milí diváci, obětaví pořadatelé, takový byl již druhý ročník Běhu tří řek, pořádaný 28. září. Akci se nám podařilo zaregistrovat do Evropského týdne sportu a za odměnu jsme obdrželi krásné plyšáky ztvárňující vynikajícího sportovce – běžce Emila Zátopka, tím jsme si připomněli 95 let od jeho narození.

Mezi vydařené podzimní akce musíme zařadit i zájezd na muzikál Ať žijí duchové do Prahy 14. října.

4. listopadu jsme se sešli, abychom přivítali naše malé občánky
Anežku Melichovou, Lindu Hladíkovou,

Štěpánku Lazákovou a Jiřího Maška. Kulturní program si připravily žákyně ZŠ s paní učitelkou.

2. prosince začal u nás v obci adventní čas rozsvícením vánočního stromu, betlému a oblíbeným ohňostrojem. Celý týden byl ve znamení příprav, kterým se věnovali zaměstnanci obce, pracovníci školy, členové zájmových organizací a dobrovolníci. Ve vyzdobené škole bylo možno zakoupit různé vánoční dekorace a dobroty. V kostele vystoupily děti z MŠ a sbory ZŠ se svým svátečním programem. Na každého čekalo tradiční občerstvení u stánků a večer posezení s hudbou.

9. prosince zazněly v kostele sv. Diviše krásné melodie v podání smíšeného pěveckého sboru BONA VITA z Hořic.

13. prosince jsme se opět zapojili do celorepublikové akce Česko zpívá koledy s Deníkem. Děti s paní učitelkou Radoberskou přítomným u betléma a stromečku na návsi zazpívaly koledy. Společně jsme si všichni užili prskavek a navštívili vánočně vyzdobený kostel.

Jana Šťastná, Zdena Mařátková

Zpráva ředitelky ZŠ Chomutice Mgr. Hany Tulkové

Počátek nového roku znamená pro školáky a učitele blížící se konec prvního pololetí a také hodnocení práce žáků v podobě vysvědčení. Ale tomu předchází mnoho povinností, úkolů a práce.

Školní povinnosti se snažíme žákům zpestřit exkurzemi, výlety a projekty. První akcí byla již tradičně výstava Prim Chomutice, kde naši žáci uspěli v soutěži pití mléka. Prvňáčci zavítali do Jičína na návštěvu k Rumcajsovi a jeho rodině. Po stopách hořických židů se vydali sedmáci. Součástí putování byla beseda v městské knihovně, výstava a také poznávání míst spojených s židovským obyvatelstvem. Nezapomněli jsme ani na výročí vzniku ČSR, které si pátáci připomenuli celodenním projektem. Stále známějším se stává také Halloween. Na tento svátek si naši osmáci připravili pro mladší spolužáky strašidelné dopoledne plné zábavných úkolů. Také školní družina si k tomuto dni připravila program. Spolupráce žáků z 1. a 2. stupně je hlavním cílem projektu Učíme se společně. V prvním pololetí si devátáci připravili program pro pátou třídu a osmáci pro čtvrtáky. Ti starší připravují náplň výuky na celé dopoledne, pomáhají mladším spolužákům s plněním úkolů, které jsou nejen naučné, ale také zábavné.

Ale neseďme stále jen ve školních lavicích, také sportujeme. Třetí místo obsadilo družstvo starších žáků v okrskovém kole minifotbalu v Hořicích, čtvrtí pak byli opět starší žáci v okrskovém kole ve florbalu a výborné třetí místo obsadili v okresním kole stolní tenisté. Ale všichni naši žáci se mohou zúčastnit soutěží, které pořádá škola. Dvacítka sportovců absolvovala přespolní běh na tratích 2 a 4 km. A „run-up“, což je běh do schodů, měl ještě větší účast. Pro pravidelné sportování mohou žáci využít nabídky sportovních kroužků.

Také kultura je důležitou součástí školy. Naše pěvecké sbory pod vedením Mgr. Jany Radoberské pravidelně vystupují v Domově pro seniory v Oboře, při rozsvícení vánočního stromu v Chomuticích a v Sobčicích. Pro děti z MŠ a z nižších ročníků jsme pozvali Divadlo KK s pohádkou O Budulínkovi a O

Červené Karkulce. A před Vánocemi jsme si s chutí zapívali s Deníkem – Česko zpívá koledy.

Za důležité také považujeme preventivní programy. I těch proběhlo v tomto pololetí několik. Mgr. Toman z PPP Jičín provádí žáky 4. třídy „Kočičí zahradou“, což je dlouhodobý program podporující dobré vztahy a spolupráci mezi žáky ve třídě. Pro starší pak byla tématem agrese, hněv, emoce a jejich zvládnání nebo rizika online. Pro všechny žáky byl určen program „Zdravá pětka – cukr jako hračka“.

Veřejnost měla možnost navštívit školu při příležitosti Vánoční prodejní výstavy, která se konala v předvánočním čase. Další možnost pro návštěvu bude při příležitosti otevření nové budovy mateřské školy, na kterou čekají děti i paní učitelky. Vždyť stará budova sloužila již 50 let. I přes očekávání stěhování se děti naučily nové písničky, říkanky, získaly nové znalosti o okolním světě a připravily si také krásné vystoupení spojené s rozsvěcením vánočního stromu.

Zpráva ředitelky Domova pro seniory v Oboře Mgr. Dagmar Noskové

Ohlédnutí za akcemi v Domově (červenec – prosinec 2017)

Každý rok se snažíme pro naše klienty připravit bohatý a pestrý program společenských a kulturních akcí. Novinkou je společná oslava narozenin klientů, které slavíme vždy na konci každého měsíce. Tato akce má velký ohlas a často se i zapojí rodinní příslušníci.

Velmi oblíbenou aktivitou je převážně u žen pečení (sladkého) nebo vaření. Pro velký úspěch jsme v srpnu opět zopakovali „toulky po Chomuticích“ spojené s návštěvou místního kostela sv. Diviše. Na konci srpna jsme grilovali klobásy a pili točené pivečko, když jsme se „loučili s létem“. V září jsme se tradičně vypravili za hudbou na 21. ročník festivalu dechové hudby „Fišerův Bydžov 2017“. S naším cestovatelem a vypravěčem, panem Pavlem Bičištěm, jsme se podívali na Sicílii a Liparské ostrovy.

U klientů, kteří se z důvodu svého nepříznivého stavu nemohou účastnit pořádaných akcí, je prováděna na pokoji individuální aktivizace (povídání, předčítání, prohlížení obrázků, bazální stimulace, poslech hudby a pohádek apod.). V prosinci si každý přišel na své, neboť byl doslova nabitý akcemi. Pekli jsme linecké cukroví a perníčky, strojili vánoční stromky. Proběhla „Mikulášská kavárnička“; svůj hudební um nám předvedl hudební spolek Ratibor a Vesna a dále Bona Vita a ZUŠ Melodie z Hořic. Za vánoční atmosférou jsme se vydali do Lázní Bělohrad, kde jsme si v Památníku K. V. Raise prohlédli betlémy a poté následoval výborný oběd v hotelu Bohumilka. Poprvé nám letos zahrál na kytaru a zaspíval místostarosta Hořic, pan Ivan Doležal. Naši nejmenší, děti z místní mateřské a základní školy, nás také přišli potěšit a připravily si pro nás pásmo vánočních básní, písní a koled. Na závěr jsme při posezení při punči snědli cukroví, povídali si a zhodnotili letošní rok.

Jsme rádi, že se akce klientům i rodinným příslušníkům líbí a i rok 2018 bude jistě na různé akce hojný.

Zprávy společenských a zájmových organizací

Tělovýchovná jednota Sokol Chomutice, z. s.

Hodnocení podzimní části fotbalového oddílu TJ Sokol Chomutice

Starší přípravka

Naše nejmladší mužstvo si vede velice dobře a jak už je zvykem, patří mezi nejlepší družstva soutěže a potvrzuje to svým výkonem i předvedenou hrou. Bohužel se nám nedaří toto mužstvo doplňovat novými hráči, abychom do dalších let mohli počítat s naší mládeží! Prosím tímto článkem rodiče i děti se zájmem o fotbal, aby se bez váhání ozvali a přihlásili do fotbalového oddílu.

Kontakty:

trenér Kloutvor Aleš (724695170) nebo předseda TJ Kloutvor Miroslav (731166874). Budeme moc rádi, když začnete u nás hrát!

Žáci

Opět musím jenom chválit! Po podzimní části skončili naši kluci na pěkném 2. místě a v jarní části budou určitě bojovat o tu nejvyšší příčku! Budeme držet palce, ať se jim to povede, určitě si to za svoje výkony zaslouží!!!

Dorost

Díky hráčům ze sousedního celku Milíčeves, kteří k nám přišli na hostování se podařilo sestavit velice kvalitní celek, který v polovině soutěže drží velmi pěkné 3. místo. Hlavně musíme poděkovat těm hráčům z dorostu, kteří vypomáhají našemu mužstvu mužů, kde si vedou velice dobře a odvádějí kvalitní výkony.

Muži

Bohužel se tento oddíl nepodařilo udržet v okresním přeboru a nyní hraje nejnižší soutěž. Zápasů ani v této soutěži nejsou lehké. Patříme sice k favoritům, ale nepodařilo se nám vyhrát několik důležitých domácích zápasů. Po podzimní části jsme na 3. místě s menší ztrátou na první dva celky. Myslím, že se rozhodne hned v prvním jarním kole, kde nás přivítá na svém hřišti druhá Jičíněves. Věřím, že toto důležité utkání zvládneme a ještě se popereme o postupové místo.

Neregistrovaní muži

Posledním mužstvem našeho oddílu jsou neregistrovaní muži. Oproti ostatním celkům na podzimní části končili soutěž a jak už je pomalu tradicí, tak toto mužstvo opět vybojovalo první místo a stalo se přeborníkem Neregigy mužů 2017. Gratulujeme, jen tak dál!!!

Na závěr chci poděkovat hlavně trenérům, ale i hráčům, kteří si dokážou udělat ve svém volném čase chvíli na ten náš fotbal a působí radost všem svým fanouškům.

Děkuji obci a sponzorům, kteří nás finančně podporují a tím nám velmi pomáhají tento oddíl udržet v činnosti. Samozřejmě bych Vám všem chtěl poděkovat za přízeň a ještě dodatečně popřát do Nového roku vše nejlepší a hlavně zdraví, ať se nadále scházíme v tom "našem fotbalovém stánku".

Předseda TJ: Miroslav Kloutvor ml.

Sport pro všechny

Podzimní měsíce loňského roku jsme opět věnovali pravidelnému sportování. Stále platí: V sobotu od 10 do 12 hodin cvičí žactvo, ve středu a v pátek večer můžete přijít na posilovací cvičení a volejbal nebo florbal.

Protože TJ získala od MŠMT dotaci (99 000,- Kč) na činnost s dětmi a mládeží, mohli jsme zakoupit různé sportovní nářadí, náčiní a balanční pomůcky, které budeme plně využívat i v dalších obdobích při naší činnosti. Část dotace byla využita na pronájmy sportovišť a dopravu na ně. Díky tomu jsme například dvakrát navštívili zimní stadion v Jičíně, kde si děti vždy hodinu a půl užily bruslení a jsou nyní připravené na příchod zimy a bruslení na našem hokejovém hřišti (pokud bude mrznout ☺). Několikrát děti jely plavat do krytého bazénu v Hořicích, závodily, užívaly si vodní atrakce, potápěly se a trénovaly různé dovednosti ve vodě. Jsme moc rádi, že se nám toto podařilo uskutečnit, protože všestranné sportování je pro zdravý vývoj dětí velice důležité a snad jich to přiláká více ke sportu.

S OÚ jsme společně zorganizovali Běh tří řek, který se těší stále větší oblibě. Letos tak běžci uctili památku Emila Zátopka.

V současné době se připravujeme na zimní pětiboj (šplh, hod na koš, skok z místa, skákání přes švihadlo a člunkový běh), který nás čeká v únoru a březnu.

Ale nejvíce se těšíme na sníh a přírodní led. Pokud bude počasí přát, chceme zopakovat loňský biatlon i odpoledne na bruslích. Bylo by to hezké už proto, že nás čekají XXIII. zimní olympijské hry v Pchjongčchangu.

V květnu nás čekají atletické závody. V červnu sportovní dětský den, cyklovýlety a turistika. Na prázdniny plánujeme tábor (od 16. do 20. července).

Fotografie ze cvičení naleznete na webu TJ.

Všem nadšencům pro sport přejeme hodně zdraví a pohody do letošního roku.

Jana Šťastná

Hodnocení oddílu stolního tenisu po polovině sezóny 2017-2018.

Dovolte, abych vás seznámil s činností oddílu stolního tenisu.

Do nové sezóny nastoupilo A - mužstvo omlazené o naše nadějně dorostence a obsadilo po první polovině 8. místo, přičemž získalo celkem 18 bodů a skóre 80:118. B - mužstvo figuruje na 9. místě s 19 body a skóre 85:113. Ve třetí třídě nás reprezentovalo naše C - mužstvo, které je na posledním 12. místě se skóre 73:113. Největší radost nám dělají dorostenci pod vedením Pavla Vaníčka a Jaroslava Tázlera mladšího. V regionálním přeboru dorostu jsou ze sedmnácti účastníků na 1. místě, když ještě nepoznali žádnou porážku a získali 30 bodů za 10 vítězství a skóre 50:0. V regionálním přeboru žáků máme jedno mužstvo pod vedením Lukáše Tonara. Mužstvo je po polovině sezóny na 6. místě s 18 body a

skóre 36:20. Rád bych využil tuto příležitost a požádal všechny se zájmem o stolní tenis v kategorii žáků, dorostenců a mužů, aby se přihlásili na telefon 724008063. Děkuji trenérům dorostenců a žáků Pavlu Vaníčkovi a Jaroslavu Tázlerovi ml., Vratislavu Hofmanovi a Lukáši Tonarovi za jejich příkladnou práci.

Pořádali jsme Turnaj o pohár starosty obce a to 27. - 28.12. 2017. První den turnaje byl kvalitně obsazen a vítězem se stal Petr Grym z Lázní Bělohradu, druhý byl Petr Kašpar z TJ Valdice a třetí místo obsadil Tomáš Vraštil z Jičína.

Druhý den jsme pořádali turnaj neregistrovaných, který měl také vysokou úroveň. Zvítězil Jaroslav Tázler st. z Nevrátic, který ze zdravotních důvodů ukončil svoji bohatou tenisovou kariéru. Tímto bych mu chtěl ještě jednou poděkovat za výbornou reprezentaci našeho oddílu. Druhý byl Radek Hyršál ze Smidar a třetí Tomáš Scháňko z Chomutic.

Poděkování patří Obecnímu úřadu Chomutice, starostovi panu Zdeňku Rajmovi a všem ostatním, kteří pomáhali s organizováním turnajů a to Vratislavu Hofmanovi, Leoši Jónovi, ale i všem ostatním, které jsem nejmenoval.

Za oddíl stolního tenisu - Jiří Scháňko

MS Březina Obora z.s.

Rok s rokem se sešel a můžeme opět bilancovat naše úspěchy a neúspěchy .

Konec loňské zimy byl bohatý na snůh a byl i dost mrazivý, takže jsme se museli intenzivně věnovat příkrmování zvěře. Po celém revíru jsme založili kromě stávajících krmných zařízení i spoustu malých krmných míst, která se nacházela v lokalitách, kde se zvěř nejvíce pohybovala. Ke krmení jsme používali krmnou řepu, seno, ječmen a kukuřici, tak aby si každý přišel na své. Na některá místa jsme také rozvěšovali usušenou letninu a ořezané větve z ovocných stromů. Takto založená krmná místa jsme dvakrát v týdnu objížděli a doplňovali tak, aby každý zajíc nebo srnka si mohli zpestřit svůj jídelníček.

Jaro jsme využili k výsadbě ovocných stromů. Sazenice starých odrůd jsme zakoupili v Holovousích z dotace od OÚ v Chomuticích, za což všem zastupitelům děkujeme. Stromky jsme vysazovali ve dvou lokalitách. První lokalita je polní cesta za Oborou a druhá tzv. Švestkovna u Sylvárova Újezdu. Jaro jsme také využili k úklidu odpadků v našem okolí. Zapojili jsme se do celostátní akce Uklidme Česko. O podrobnostech jste byli informováni panem starostou na vývěsních deskách v obci. Odpadu bylo mnoho, i s jeho likvidací nám pomohli zaměstnanci OÚ. Bohužel týden po této akci nám začali někteří rádoby spoluobčané z Obory opět zavážet přírodu plastovými součástkami z automobilů a jiným komunálním odpadem.

V létě jsme u nás na hájence přivítali školní prázdninový tábor. Děti se bavily při různých soutěžích, jely se na kolách koupat a večer si opekly špekáčky na ohni. Nejvíc se však líbila projížďka na koňmi taženém kočáře pana Jóna. Po noční stezce odvahy a přesání všichni dál pokračovali do Hořic. Tato akce se nám všem moc líbila a už se těšíme na další ročník. Věříme, že se letos do této akce zapojí i jiné zájmové organizace, třeba rybáři.

Podzim byl deštivý, což není příjemné pro žádnou zvěř. Také naplánované hony byly poznamenány nepříznivým počasím.

Nástup zimy se od podzimu moc neliší.

Sychravé počasí si určitě vybere svou daň na již tak žalostných stavech drobné zvěře, ale i zvěře srnčí, které také rapidně ubývá.

Závěrem mi dovoluňte, abych poděkoval všem

lidem, kteří nám pomáhají a těm, kteří se chovají v přírodě slušně.

Petr Veselý

Sbor dobrovolných hasičů

V podzimních měsících jsme se věnovali údržbě techniky. V prosinci jsme se sešli na výroční členské schůzi. Pravidelně dohlížíme na bezpečnost při různých akcích pořádaných obcí. V roce 2018 v březnu bude zahájena rekonstrukce hasičské zbrojnice. Třeba toto napomůže našim členům k dalším aktivitám spojeným s hasičským sportem a snad přilákáme i nové členy do našeho spolku.

Miroslav Vondráček

Vzpomínky našich občanů:

V roce 2017 uplynulo již 85 let od otevření budovy místní základní školy.

Často jsme jako malí slýchali od svých rodičů a prarodičů, jak oni chodili do školy a co všechno museli tehdy umět, jak museli být poslušní, uctiví. S úsměvem na tvářích po letech vzpomínali i na tresty, které je čekaly za prohřešky proti pravidlům. Co bylo vždy pro všechny vzpomínky společné? Nesmírná úcta a obdiv ke všem učitelům, kteří je provázeli vzděláváním. Věřím, že dnes potěšíme všechny pamětníky těchto časů malou vzpomínkou na váženého pana řídícího Rajma a staré časy místního školství.

Navštívila jsem jeho dcery a poprosila je o rozhovor. Paní Stanislava Hanušova a MUDr. Eva Mohrová s chutí odpovídaly na všechny otázky, vzpomínaly a dokonce mi zapůjčily i osobní poznámky jejich tatínka.

Pan Antonín Rajm se narodil 20. července 1901 a žil téměř celý život v Chomuticích.

Víte, jak se tatínek dostal k práci učitele, byla to tradice v jeho rodině?

Tatínek vychodil obecnou školu (6 tříd), z reálky v Jičíně po čtyřech letech přestoupil na Učitelství v Jičíně, kde studoval i jeho starší bratr. V rodině se před nimi tomuto povolání nikdo nevěnoval. Později byla jedna sestřenice učitelkou v mateřské škole.

Kolik let se učitelskému povolání věnoval, kde všude učil?

Po skončení studia na Učitelství v Jičíně v roce 1921 začal pracovat jako zastupující – suplující učitel, protože ještě neměl „definitivu“. V té době byli začínající učitelé posíláni hlavně na Ostravsko nebo Podkarpatskou Rus. Místa kde tatínek působil: Sběř, Třinec, Horní Domoslavice, Orlová, Vinary (zde již pracoval jako učitel – správce školy), Staré Smrkovice (učitel-správce školy), Hlušice. Od září roku 1929 do srpna 1948 učil v Chomuticích (trojtřídní obecná škola). V září 1948 byl jmenován ředitelem národní školy v Chomuticích. Od roku 1953 zřídili v Chomuticích osmiletou střední školu a on zde učil až do odchodu do důchodu v roce 1961.

Na které z míst nejvíce vzpomínal?

Často se ve vzpomínkách vracel do Orlové. Vyprávěl o těžké práci tamních obyvatel, o tom že byli hrdí a ve volném čase se uměli velice dlouho bavit. V sobotu brali horníci/havíři výplatu a hospody hučely dlouho do noci. Tak raději nevycházeli z domu, protože kdyby odmítl pozvání nebo peníze od horníků, velice by je to urazilo. Když začaly houkat sirény, které oznamovaly nějaké neštěstí v dolech, nikdo neudržel děti ve škole. Všechny utekly zjišťovat, co se stalo...

Dalším důležitým místem byla obec Vinary, seznámil se tam s Marií Ouzkou, naší maminkou. Tu si vzal v roce 1929 a přestěhoval ji do svých rodných Chomutic. Žili spolu šťastně a spokojeně, tatínek si postavil náš dům na zahradě vedle

chalupy rodičů. Maminka nejdříve pečovala o domácnost a po zřízení školní kuchyně s jídelnou začala pracovat jako kuchařka.

V naší obci se v té době učilo na více místech, kde všude?

Než bylo v září 1932 zahájeno vyučování v nové škole, sloužily od roku 1787 k výuce tři školní budovy, které byly po otevření nové školy prodány. Budovu č.p. 42 koupil Josef Bečka (zde se původně nacházely dvě třídy), č.p. 140 Adolf Cendelín (byl učitelem a školníkem) a č.p. 43 Otakar Budina (jedna třída). Do těchto budov chodila do školy už naše babička i tatínek, který zde v dospělosti učil. Školní docházka končila tehdy pátým ročníkem. Učilo se náboženství, počty, český jazyk a dívky ruční práce. Zajímavostí je třeba, že po uzavření škol poslední dva roky před koncem války se vyučovalo tajně v hospodách nebo v Oboře na zámku.

Škola začínala v osm hodin, kolem poledne byla přestávka, aby si děti snědly z domova přinesené svačiny a kromě středy a soboty se potom odpoledne učily další dvě hodiny.

Postupně se vyučovalo i v dalších domech, proto se začalo se stavbou budovy současné školy. Do školy chodily děti z okolí (ze Třtěnic, Nových Smrkovic a Nevratic) za každého počasí pěšky, hoši jezdili na kole. Dnes si uvědomujeme, jak musely být v zimě děti z cesty při tehdejší oblékání zmrzlé. Obdivujeme, že chodily potmě z Nových Smrkovic kolem lesa, musely mít velký strach.

V nové škole jsme se stále stěhovali, protože škola měla specializované učebny, kreslírnu, učebnu přírodních věd, učebnu jazyků, kuchyňku, dílny... Z učebny pro výuku vaření se mnohem později stala školní kuchyně a z vedlejší učebny jídelna. V suterénu byly dvě učebny. Do školy docházely do vyšších ročníků i děti z Vojic, Podhorního Újezda, Lískovic, Terezinných Darů, Sobčic, Starých Smrkovic.

Kolik bývalo ve třídách dětí?

V mém ročníku (vzpomíná paní Hanušová) bylo v jedné třídě třicet dva dívek a v druhé třídě třicet dva chlapců. Seděli jsme v dřevěných lavicích s posuvnou vrchní deskou, která skrývala kalamář, pero a tužky. Z rodin byly děti vedené k poslušnosti, moc si nedovolily. Některé předměty se učily z knih, jiné z toho, co vykládal učitel, a žáci si museli vše zapsat. Učitel psal také látku na tabule a děti si vše opisovaly. Když byla krutá zima, vyhlásili uhelné prázdniny, škola zavřela a žáci chodili pro domácí úkoly. Psalo se už do sešitů, písanek, které jsme dostávali ve škole.

Byl tatínek přísný i na Vás, učil Vás?

Tatínek učil většinou 1. a 2. třídu. Měl velkou trpělivost, což se projevilo nejvíce s vnoučaty. Učil nás obě a další děti z rodiny také. S paní Mohrovou do jedné třídy chodily současně další tři děti z rodiny a říkaly mu „strejdo“, potom mu tak říkali i ostatní žáci. Byl na nás přísný určitě víc než na ostatní, ale to tak mají děti učitelů i dnes.

S úsměvem na tvářích vyprávějí obě, jak paní Hanušovou „tejral“ se psáním. Ale díky němu mám dodnes pěkný rukopis na rozdíl od tebe... Smějí se upřímně obě sestry. Na srazech s bývalými spolužáky všichni vzpomínali na učitele v dobrém.

Učil tedy nejmladší žáky, kteří přicházeli ze školky. V lednu otvíráme novou školku postavenou za budovou školy, bylo takové zařízení v obci za vašeho dětství?

Nejdříve dávaly rodiny děti do kláštera v Oboře do „opatrovny“, kde se o ně hezky staraly řádové sestry (jeptišky), jídlo musely mít z domova. Jeptišky tam měly spoustu pěkných hraček a věcí. S dětmi si hrály, povídaly, nacvičovaly vystoupení. Do kláštera se chodilo i pro zdravotní péči, řádové sestry ošetřovaly různá zranění a píchaly injekce. V obci byla velice oblíbená řádová sestra Jana, která se přátelila s místními obyvateli. Do „opatrovny“ chodily děti až do padesátých let. V roce 1939 bylo rozhodnuto otevřít mateřskou školu k přípravě dětí pro základní vzdělávání. Místa umístění školky byla nouzová, v č.p. 107, v budově ZŠ, v č.p. 109 a v Oboře v budově při statku. Školka tak byla současně i na více místech. Svoji účelně zařízenou samostatnou budovu získala až v roce 1966 a zůstala tam až do letošního roku.

Jaké měl záliby kromě práce, měl na ně čas? Myslím, že si ještě hodně občanů pamatuje, že psal obecní kroniku, asi ho velmi zajímala historie? Věnoval se i sportu?

V obci nebyl jeden spolek, ve kterém by tatínek nebyl.

V mládí velice sportoval - cvičil stejně jako maminka a většina zdejších obyvatel v Sokolu a nadšeně se účastnili sletů. Slet dokonce v Chomuticích i pořádali (fotografie jsou na nástěnce před vstupem do kanceláře starosty). Maminka cvičila na posledním sletu v Praze. My jsme cvičily jako dorostenky také v Praze. Scházeli jsme se hlavně přes zimu v sokolovně. V jiném období na to občané neměli pro práci tolik času. Zvlášť cvičili ženy, dívky, muži, děti... byla to vždy dobrá parta, která chodila cvičit dvakrát týdně. Sokol zde byl velice aktivní, tatínek vykonával dlouho funkci jednatele. Kromě sportu se hodně hrálo divadlo, jezdilo na zájezdy, pořádala se zde spousta kulturních akcí.

Tatínek hrál jako každý učitel na housle. Když byli „študáci“ měli zde i houslové kvarteto, pořád hráli a jejich tatínek jim huboval, že pořád vržou. Velmi se věnoval kultuře. Téměř celý život se staral o knihovnu (založenou již v roce 1901) umístěnou nejdříve v původní budově školy a následně přestěhovanou do Kampeličky. Dříve se hodně četlo a lidé neměli peníze na zakoupení knih, se zájmem proto chodili do knihovny. Knihovníkem byl až do roku 1987. V hospodě u Jiříčků s panem učitelem Koťátkem za války v roce 1943 otevřeli a provozovali kino, jehož vedoucím byl až do uzavření v roce 1982/3. Činnost kina zahájili promítáním filmu Nebe a dudy. Hlavně ve válečných letech bylo kino plné, na promítání chodili lidé i z okolí. Promítali filmy pravidelně třikrát týdně – dvakrát pro dospělé, jednou pro děti a často také zajímavé filmy pro školu.

Spolky pořádaly pravidelně různé besedy pro občany. Přináším opis ukázky z ručně psaných soukromých poznámek pana řídícího Rajma, které si pořídil při přípravě k jedné z besed nad obecní kronikou:

Proč je třeba sepisovat kroniku. Píšeme ji pro budoucnost. Pro naše příští a další nástupce. Z ní získají mnohá poučení, jako my současníci získáváme z minulosti. Historie je matka moudrosti, je platné heslo již od Palackého, proto pro nás napsal

své slavné Dějiny národa českého – nebo užiji tu i slov slavného Gorkého - Kdo nezná minulost, nemůže pochopit současnost a cíle budoucnosti.

Od roku 1966 psal obecní kroniku. Těmto ušlechtilým zálibám se věnoval naplno celý svůj život. V roce 1988 v prosinci, když dopsal do kroniky roční záznamy, odložil pero a v tichosti odešel z tohoto světa.

Jeho velikou láskou byly včely, mnoho let se věnoval včelaření. V osmdesáti letech měl ještě 14 včelstev a po jeho odchodu ještě spoustu let o včelstva rodina pečovala.

Má u Vás v rodině pokračovatele? Věnuje se někdo učitelskému povolání, historii?

Zatím ne, ale třeba jednou...

Vážené dámy, velice děkuji za příjemné povídání s Vámi a přeji pevné zdraví a stálý životní elán. Myslím, že minimálně zájem o studium, historii a kulturu jste po tatínkovi zdědily obě.

Nedávno jsem potkala dva cyklisty projíždějící naší obcí. Starší ukazoval na domy a pronášel komentář: „Tady se prodávaly boty a támhle prodával pan Valtera úplně všechno, za kostelem bývala hospoda...“

Zavřela jsem oči a okamžitě se mi vybavil rohový obchůdek s ozdobnými roletami lemovaný z jedné strany keřem šefíku, z druhé ptačím zobem, kde kvetla na jaře spousta sněženek a uvnitř se za pultem usmíval pohádkový prodavač pan Jaroslav Valtera. Když jste vstoupili dovnitř, dýchla na vás úžasná atmosféra. Jako malá jsem chodila denně kolem a často jsem si prohlížela výlohy a povídala si s uctivým a laskavým panem prodavačem. Všechny nás mrzelo, když byl jednoho dne tento obchůdek uzavřen.

Dlouho jsem měla v plánu vyzpovídat jeho dceru, paní Miloslavou Vítovou, a o její vzpomínky se podělit s ostatními. Konečně se to podařilo a doufám, že vám tím udělám radost.

Pan Jaroslav Valtera se narodil 30. ledna 1905 v Borovici, jeho srdce utichlo v požehnaném věku 97 let v Chomuticích.

Pan Valtera nebyl rodák z Chomutic, jak se stalo, že se u nás usadil?

Pocházel z chudé rodiny, vychodil školu v Libranticích. Byl moc šikovný, s kamarádem Karlem si dokonce sestavili ze součástek rádio. Když mu bylo 16 let, zemřela jeho maminka a sourozenci na tuberkulózu. I on byl nemocí zasažen, ale přežil a zůstal jenom s tatínkem.

Hrál na housle a tak se stalo, že když místní farář Melich hledal varhaníka, pan učitel houslí mu dal doporučení. Naučil ho hrát na varhany nějaké kostelní písně, aby udělal zkoušku a byl přijat. Do Chomutic přišel v roce 1922, bylo mu sedmnáct let. Denně potom hrál v chomutickém kostele a každé ráno docházel i do oborského kláštera, kde hrál při bohoslužbách na harmonium. Sestřičky věděly o jeho nemoci a tak mu dávaly kromě bohaté snídaně i drcené vaječné

skořápky, které několikrát denně se zapitím užíval. Ty určitě při uzdravování hodně pomohly svým obsahem vápníku. Uzdravil se a celý život byl za to sestřičkám i hraní v kostele vděčný. V obci bydlel po svém příchodu postupně na několika místech (u Ulmanů, Draslarů a u Kozlů). V oborském klášteře v té době působil i pan farář Ladislav Mrázek, a ten se stal tatínkovým důvěrníkem, rádcem, druhým otcem. Na jeho radu si v letech 1922 -26 doplnil vzdělání a vystudoval nižší reálné gymnázium v Jičíně. V roce 1927 absolvoval Katechetický kurz v Praze, aby mohl učit náboženství. Tak se stal i členem učitelského sboru chomutické školy. Na radu pana faráře Mrázka (vzpomínal na něho s velkou vděčností po celý život) se vyučil knihkupcem u pana Maixnera v Hořicích a též absolvoval varhanickou školu v Praze u profesora Trumpuse a Říhovského. Potom, již s vysvědčením v ruce, se stal skutečným ředitelem kůru, vedl několik malých pěveckých sborů i Svaz katolické mládeže. V roce 1932 koupil pozemek vedle školy, aby si zde nechal postavit od pana stavitele Vitvara dům.

Jak se seznámil se svojí ženou, byla místní rodačka?

Maminka, rozená Marie Zasadilová, pocházela z jižních Čech. Jezdila navštěvovat do kláštera v Oboře tetu, Sestru Marii Rigardu (Anna Čáповá), a tak se s tatínkem potkali. Představená Sestra Marie Rigarda vedla opatrovnu, kde se starala o místní malé děti. Naše maminka měla vystudovaný Ústav pro vzdělávání pěstounek, proto později mohla pracovat jako učitelka v mateřské škole a tak navázat na práci své tety.

Po svatbě v roce 1933, kterou měli na Svaté Hoře (poutní místo), založili rodinu, žili spolu skromně a spokojeně po zbytek života.

Jak vůbec Váš tatínek začal s provozováním obchodu, kolik let se mu věnoval?

Tatínek stavěl dům právě s tím úmyslem, že tam bude provozovat i obchůdek se školními potřebami. Dům byl vedle školy, u silnice, což to byla výborná poloha. Nakonec měl v obchodě úplně všechno, co vás napadlo. Zákazníci říkali, že je to malý obchodní dům ASO (kdysi slavný obchodní dům v Praze). Sám si vyráběl poutače, psal reklamní tabule, aranžoval výlohy. Když už byl pod Jednotou, chodili jednou za měsíc aranžéri. Ale on je odmítal s tím, že tam dají krásné poutače, ale zboží téměř žádné. A to se mu nelíbilo. Zákazníci přece musí vidět, co všechno si mohou koupit. A tak se u jeho výlohy mohlo půl hodiny postát a stále se bylo na co dívat. U každé drobnosti neopomněl dát cenovku.

Zákazníci byli nejen místní a z blízkého okolí, ale opravdu z daleka. Z Liberce, Chlumce, Jičína, Bydžova apod. Jezdili kolem na návštěvu a protože bývalo otevřeno i v sobotu a v neděli, zastavili se a příště se stavili znovu. Obdivovali sortiment i to, že v určitých dobách, kdy bylo mnoho nedostatkového zboží, zde se dalo koupit. A tak zásoboval i kanceláře ve větším rozsahu na faktury.

Byl šťastný, prodávání ho nesmírně těšilo. Hlavně, když mohl vyhovět a viděl, že jsou zákazníci spokojení. Na čas nehleděl, otvíral již v 7 hodin ráno, aby posloužil školákům, polední přestávku nadržel (stravoval se doslova za pochodu) a zavíral až v pozdních odpoledních hodinách. A zákazníci věděli, že když si zapomenou koupit noviny či cigarety, že mohou jít „okolo“ a že nebudou vyhozeni. Obchod

byl zavřen jen v neděli dopoledne a o svátcích, kdy plnil v kostelích zase své varhanické povinnosti.

Takto neúnavně pracoval do 24. 7. 1981, kdy po dlouhém přemlouvání rodiny, hlavně mém, se rozhodl obchod uzavřít. Ve vší svěžesti a s tím, že by to klidně ještě zvládl. Bylo mu 76 let.

Co všechno bylo možné zakoupit a kde zboží sháněl, kdo mu dodával?

Z počátku papírnické zboží objednával ve velkoobchodě pana Mareše v Hradci Králové, potom také docházeli pracovníci různých velkoobchodů či skladů, měli seznam zboží, které mohli nabídnout a z toho si vybral, co potřeboval, byla to vlastně objednávka, kterou potvrdil razítkem a podpisem a oni mu to co nejdříve zaslali. Knihy mu zasílali různí nakladatelé z Prahy. Nejprve prodával opravdu jen papírnické zboží a knihy. Když potom po roce 1948 přešla prodejna ze soukromých rukou pod Jednotu, tatínek dále pracoval se stejným úsilím jakoby to bylo jeho a sortiment zboží ještě rozšířil. Takže – daly se zde koupit veškeré školní potřeby, papírnické zboží, hračky, sportovní potřeby, košíkářské výrobky, časopisy, noviny, knihy, balené cukrovinky. Jezdil na nákupy do Hradce Králové do vzorkovny. Zákazníci byli spokojeni, poněvadž různá jejich přání si zapisoval a při nákupu podle toho objednával. Dokázal tak sehnat mnoho zboží, které bylo žádáno. V posledních letech se v obchodě objevily i housle a kytary a samozřejmě i noty, struny a podobně.

Pomáhala mu rodina v obchodu?

Jakmile bylo v obchodě trochu víc zákazníků, zazvonil si na maminku vlastnoručně vyrobeným zvonkem. Musela všeho hned nechat a přijít mu pomoci s prodejem. Pomáhala celá rodina, když bylo potřeba, všichni obsluhovali. Nikdo nesměl čekat.

Máte v paměti nějakou zajímavou nebo veselou vzpomínku na obchodování Vašeho tatínka?

Byl zvyklý všem i dětem vykat, stále se usmívat. Vždy nosil kravatu, na to si potrpěl. Měl snahu každého zákazníka uspokojit. Tak, když přišly děti s desetníkem, nabídl jim třeba podložku, savý papír nebo nějakou jinou maličkost. Děti z toho byly nadšené.

Jaké měl tatínek záliby kromě práce, měl na ně čas? Vzpomínám si, že jsem ho často potkávala s futrálem na housle.

Vše co dělal, dělal z lásky a peníze byly vždycky vedlejší.

Krásně maloval. Když to místní zjistili, oslovili ho, aby vytvářel plakáty a pozvánky na všechny akce, kreslil ilustrace do kroniky. Stále něco sepisoval, mohl by napsat knihu. Skládal básničky. Vlastnil spoustu knih, hodně četl a nebyl jen obchodníkem. Pomáhal lidem sepisovat různé žádosti na úřady, přepisoval jim je na psacím stroji. Ještě máme ruční tiskárničku, s níž zájemcům před dušičkami tiskl na stužky „Vzpomínáme“. Teď se vše lehce koupí, ale tehdy ta možnost nebyla.

V mládí začal včelařit a včeličky byly jeho velkou vášní, které se věnoval také po zbytek života. Ve stáří mu pomáhal můj manžel. Rád také zahradničil a se svazem

zahrádkářů jezdil na výstavy Země živitelka, vždy přivezl nějaké rostlinky do zahrádky.

Na housle hrál v Hořicích v souboru Dalibor. Každý čtvrtek navečer jezdil autobusem na zkoušku, nikdy nevynechal. Domů se vracel vlakem na zastávku v Sobčicích a pokračoval pěšky s housličkami v ruce. Až opravdu asi v posledních 2 letech se pro něho stavoval s autem pan Sál z Vojic, který také jezdil do Dalibora hrát a po zkoušce se zase spolu vraceli.

Ještě když mu bylo 90 let, hrál na varhany nejen v Chomuticích, ale i v různých kostelech v okolí. Doma si rád zahrál na harmonium a piáno.

Celý život měl rád pohyb. Ve stáří léta chodil za každého počasí dvakrát denně pěšky po silnici na letiště u Kabátů (jednou před polednem, podruhé v podvečer).

Má u Vás v rodině pokračovatele? Věnuje se někdo obchodu, hudbě...?

Všechna vnoučata a pravnoučata se věnovala hudbě. Nejstarší vnučka je ředitelkou hudební školy, pravnoučata v hudební škole vyučují. Malování nepodědil nikdo (zatím). Obchodu se nevěnuje nikdo. *Ale paní Vítová, zapomínáte na sebe, vždyť jste prodávala tolik let obuv. Mnozí máme ještě doma boty, které jste nám prodala. Směje se. Úsměv měla na tváři po celou dobu vzpomínání, to je také dědictví po tatínkovi.*

Před lety vysílali na Českém rozhlasu rozhovor s Vaším tatínkem. Zajímá nás, jestli máte nahrávku tohoto rozhovoru k dispozici? Měli bychom o ni zájem.

Jednalo se o rozhovor u příležitosti devadesátých narozenin do pořadu A léta běží vážení. Vše zařídila tajně paní Dědková z Ohnišťan. Redaktorka z Českého rozhlasu přijela za nic netušícím tatínkem, který byl nejprve velmi překvapen, ale nakonec všechno dobře dopadlo. Rodina měla obavu, že kdyby o natáčení předem věděl, prožíval by stres a třeba by s tím ani nesouhlasil. Nahrávku doma máme, ale právě ji má vypůjčenou jeden náš známý.

Ještě jednou moc děkuji za ochotu a Váš čas, paní Vítová, a za všechny přeji pevné zdraví a štěstí celé Vaší rodině.

J. Šťastná

Společenská kronika:

Bylo-li na světě zásluhou blízkého člověka trochu víc lásky a dobroty, trochu víc světla a pravdy, měl jeho život smysl a zůstává navždy zapsán v našich srdcích.

V uplynulém období nás navždy opustili:

paní Magda Hejcmanová a pan František Zmatlík

Čest jejich památce.

V druhé polovině roku 2017 se narodily 4 děti:

Linda Hladíková, Štěpánka Lazáková, Jiří Mašek a Tereza Dostálová

Kdysi mi vyprávěla maminka,
že čáp létá po světě a rozdává miminka.
Někdy kluk, jindy zas holčička
a Vám do domu přibyla malá hvězdička.
Máte to největší štěstí na světě,
není nic hezčího, než úsměv dítěte.

"Nemůžeme děti tvořit podle své vůle... musíme je mít, milovat a vychovávat co nejlépe a jinak je nechat na pokoji." (Johann Wolfgang von Goethe)

Přejeme hodně štěstí a zdraví celým rodinám.

(Upozornění: Občánkem naší obce je dítě maminky, která má v obci trvalý pobyt.

Výročí roku 2018

V zemských deskách bylo uvedeno, že v roce 1318 již stála tvrz se dvorem v majetku šlechtice, erbovního pána Zbuda z Radče (tento rod se později psával – Radečtí z Radče). Páni z Radče koncem 14. století rozšířili panství koupí dvorů od rytíře Přeška Chomuty (sídliť tu na své tvrzi již od r. 1339) a vladyky Martina Chomuty (oba Chomutové se podepisovali Chomutové z Chomutic). V roce 2018 si tedy připomeneme již 700 let od počátku dějin Obory. Smutné je, že z historických budov Obory už mnoho nezůstalo a další demolice budou následovat... Naštěstí jsou mezi námi občané, kteří se historií „své“ Obory věnují a alespoň, tak pro další generace uchovávají vzpomínky v podobě fotografií.

Na první pololetí roku 2018 připravujeme:

11. 1. Slavnostní otevření nové mateřské školky
 13. 1. Den otevřených dveří v nové mateřské škole
 22. 1. Babinec (v budově školy)
 2. 2. Plavání v bazénu v Hořicích o pololetních prázdninách
 3. 2. Divadelní představení Čtyřlístek (Klicperovo divadlo v Hradci Králové)
 8. 3. MDŽ (v zasedací místnosti OÚ)
 17. 3. Dětský karneval (v tělocvičně ZŠ)
 30. 4. Pálení čarodějnic a posezení s hudbou u Javorky
 2. 6. Sportovní odpoledne, večer pouťové posezení s hudbou
- Doufáme, že se nám naplánované akce podaří uskutečnit. Možná připravíme i nějaké překvapení....

Důležité informace

Úřední hodiny OÚ:

pondělí 7:00 – 12:00, 13:00 – 17:00

úterý 7:00 – 12:00

středa 7:00 – 12:00

Dny pro placení vodného a stočného:

V úředních dnech a hodinách a dále také dne 27. 1. 2018 od 10:00 do 13:00 hodin a 17. 2. 2018 a 3. 3. 2018 (soboty) od 7. 30 do 10 hodin.

Cena vodného pro rok 2017 byla 24,- Kč/m³ a stočného 20,-Kč/m³.

Platit můžete v hotovosti na OÚ nebo převodem na účet.

Cena vodného pro rok 2018 je stanovena na 25 Kč/m³, stočné činí 20 Kč/m³.

Svoz komunálního odpadu bude zajišťovat společnost F.C.C. /dříve A.S.A./ 1 x za 14 dní /středa/.

Známky na popelnice pro rok 2018 jsou k vyzvednutí na OÚ.

Známky je nutné vylepit do 31. 3. 2018.

Poplatek za psa činí 50 Kč za jednoho psa, za každého dalšího 75 Kč.

Sběr nebezpečného a objemného odpadu je naplánován na duben.

OÚ zprostředkovává i nadále pro seniory donášku obědů do domu. Případní další zájemci o tuto službu se mohou informovat na OÚ.

Veřejná zasedání zastupitelstva obce proběhnou každé čtvrtletí a další podle potřeby.

Vodovod, kanalizace, ČOV:

Kontakt pro případ nahlášení poruchy, závady nebo havárie: 602619800

Provoz vodovodu, kanalizace a ČOV zajišťuje pan Miroslav Vondráček.

Veřejné osvětlení:

Závady na veřejném osvětlení prosím oznamujte neprodleně na OÚ.

Provozní doba místní knihovny:

pondělí a středa 16.00 – 17:30 hodin

Přílohy zpravodaje:

1. Pozvánka na besídku (autor pan Valtera)
2. Ilustrace (autor pan Valtera)
3. Ukázka z kroniky mateřské školy (zapsal kronikář pan Rajm)
4. Zápis z kroniky školky r. 1967/1968 (zapsala ředitelka školy paní Peterová)
5. Ukázka z kroniky mateřské školy (zapsala ředitelka školky paní Valterová)
6. Fotografie Obory (z archivu OÚ)

Vážení občané, rádi přijmeme nápady a rady k činnosti obce. Neváhejte a pište.

Kontakt: starosta@ouchomutice.cz nebo jana.stastna11@seznam.cz

Evidenční číslo MK ČR E 22838

Dětky opatrovní v Oboie
darují si uctivě sváti na svoji
Dětskou besídku
v neděli 18. června ve 3 hodiny
v sále p. Jiříčka v Chomuticích.

Program :

1. Přivítání.
2. Společné písně.
3. Nebedný venouš.
4. Smíření.
5. Nebedný náček.
6. Půlnoč v hrackářském krámě.
7. Těžké domlouvání.
8. Hra s panenkami.
9. Čáry kucháře Roštěnky.
10. Poděkování.

Ceny míst k sedění :

I. 4 Kč., II. 3 Kč., III. 2 Kč.

K stání 1 Kč.

Předprodej lístků v obchodě
p. ředitele Káru J. Valtery.

vyučováno celodenně od 7 do 18 hod. Bylo toho
těžka, neboť matky zaměstnané v JZD byly prací
pro celý den zaměstnány.

V dubnu a následujících měsících docházka dětí
se snížila. (příměř 23).

Dne 1. května 1951 Miloslava Pálková nastoupila
matuškov dovolenou a místo ní ustanovena paní
Růžena Horáková, místní občanka, která s velkou
hodnotou se dala do práce k vyšší úrovni školy.
Sama jako sociální pracovníce a člen MNV měla pří-
ležitost mnohé vstakat pro školu.

K oslavě 1. máje byla třída slavnostně vyzdobena
a toho dne se na škole vyučovalo, aby se mohli
rodice zúčastnit oslavy v Hořicích.

Dne 9. května vzpomenu našeho osvobození.

V měs. červenci a srpnu byla škola léž odevána a
o děti celodenně pečováno. V té době působily
na škole obě vyučující a průměrná docházka
byla 19 dětí. Školní rok ukončen dne 24. srpna 1951
byden před zahájením školního roku, aby učitelna
mohla být připravena na zahájení nového
školního roku.

Lutlajim
říd.

jest hala a jedna mistnost, která slouží za
kuchni, přestavěná jízdna a dvě malé předstíby.
Lisec jest vyhlášen státním kapením, a je-
ním přeschází se lapit a karmect.

V zahájení školního roku byla až
14. září i když mnohé práce nebyly dosud
skončeny. Slavnostní otevření bylo lepší provedeno
sobota v město září, když byla škola přístupna
veřejnosti. Na zahájení přijel teh předseta ONO
panstvo Štěpán, naměstek předsety s. Kovář,
okresní školní pracovní s. Lohák a s. Havelková,
okresní pediatr primář dr. Rejlek a vedoucí
okresní hygienického epidemiologického stánie dr.
Hlman.

Kateřská škola pěstává i nacháze ma-
teřskou školou dvantidmi. I oddělení pro
děti od 2-4 let, II oddělení pro děti
od 3-6 let. Školní učitelé byl posílen a
jednou silu. Zústava a panta slouží:

Lilise Lelková
Marie Kaničová
Eva Valentová
Eliška Smolíkova

den žen, 9. květen, 7. červen mezinárodní den
dětí byly oslavovány buď v malérské škole,
nebo v osmiletkou. Přída byla příslušně vydo-
bena a děti byly poučeny o významnosti
dne v mezích jejich chápatosti.

Vánoční besídka byla zahájena oslavou
narosemín pres. Zapotockého kde děti předu
nesly básně: "Presidente milovaný", "nad Vltavou
kopicék". V další části přednesly děti přítom-
ným maminkám tanečky, básně a jítka dle.
Také na oslavu šlely děti příspěvky písněmi
a básněmi a byly odměněny potleskem.

V lednu a únoru onemocněly děti spalnič-
kami a infekční chřipkou. Školní lékař,
MUDr. Kaufman děti pravidelně prohlížel,
pravidelné bylo měření a vaření dětí.

Dne 1. března nastala nová učitelským sbor
změna. Ředitelkou malérské školy jmenována
učitelka M. Valtová, se zpětovou platností
od 1. ledna. Pěstounka, A. Hlavková zůstává
pěstounkou do konce prázdnin. Od 1. září 1954
přeložena na malérskou školu do Obory,
která byla 1. září v Oborě otevřena.

Mlýn v Oboře

Pohled na pivovar v Oboře

